

ת"פ 11214/11/13 - מדינת ישראל נגד מ ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11214-11-13 מדינת ישראל נ' ב (עציר)
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נורית פרחי

נגד
מ ב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אופיר כתבי

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם הואשם לפניי, בכתב האישום, בביצוע העבירות של חבלה וניסיון פציעה בנסיבות מחמירות, לפי הוראות סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), בהיזק לרכוש במזיד, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין, ובתקיפה סתם, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין.
2. האירוע נשוא כתב האישום אירע ביום 2.11.13, בשעה 04:30, לערך, בביתה של גב' ס א א ב... (להלן - הבית). באותה עת שהו בבית גב' א ובנה בן ה-17 - ששמו ב - וכן מר ש ב, בן זוגה של גב' א (להלן - המתלונן).
3. על פי עובדות כתב האישום, במועד האמור דפק הנאשם על דלת הבית בחוזקה, באמצעות את חפירה, וצעק למתלונן לפתוח לו את הדלת. משפתח המתלונן את הדלת נכנס הנאשם לבית, בעודו אוחז ביד אחת באת חפירה וביד שנייה במספרים בעלי להב אחד. הנאשם תקף את המתלונן בכך שדחף את הדלת בחוזקה לעברו וניסה לפצעו בכך שהניף את להב המספרים לעברו.
4. גב' א ניסתה להפריד בין הנאשם לבין המתלונן ואגב כך גרם לה הנאשם לחתך בפניה, בשפתה התחתונה. בהמשך הדברים פצע הנאשם את המתלונן שלא כדיון, בכך שדקר אותו בראשו באמצעות להב המספרים, פעמיים, וגרם למתלונן לשני חתכים מדממים בראש. הנאשם הוסיף והרס במזיד רכוש שהיה בבית, בכך ששבר עציץ ובקבוק וודקה שהיו בתוך הבית.
5. בתשובתו לאישום כפר הנאשם באחריותו לעבירות בהן הואשם. הנאשם אמנם הודה באירוע

נשוא כתב האישום, אך טען כי מהלכו היה שונה לחלוטין מהמתואר בכתב האישום. בהקשר זה הוסיף הנאשם וטען כי הוא זה שהותקף באירוע, על ידי המתלונן, עד כדי כך שנזקק לטיפול רפואי (ר' בפרוטוקול, עמ' 1).

ב. פרשת התביעה:

6. מטעם המאשימה העידו השוטר יגאל (איגור) שסטפלו, המתלונן, גב' א ושכן המתגורר בסמיכות לביתה. כמו כן הוגשו מספר מוצגים בהסכמה.

7. השוטר שסטפלו הגיע לזירת האירוע בשעה 05:04. בדו"ח הפעולה שערך ציין, בין השאר, כלהלן:

...ראיתי (בבית - ש.א.) הרבה סימני אלימות, חפצים שבורים, שביל של דם על הרצפה שהוביל גם למטבח שמאלה וגם ימינה לסלון. אלי ניגשה אישה שנראתה נסערת (גב' א - ש.א.)...

...מסרה לי ס כי הבחור ללא החולצה שישב בחוץ (הנאשם - ש.א.) עם השוטר אסיף הגיע היום אליהם, היא ישנה, הוא דפק בדלת והחל להתקוטט עם ש תוך שהוא מנסה לדקור אותי, החזיק בסכין ידית צהובה והביא איתו גם (א)ת חפירה... (ר' דו"ח הפעולה ת/1 וכן התמונות מהזירה ת/8. השוטר שסטפלו גם מצא במקום ממצאים שהעלו חשד לפעילות סמים).

8. בדו"ח המעצר שערך ציין השוטר שסטפלו את תגובת הנאשם (למעצרו בחשד לפציעת אדם) כלהלן:

אני לא דקרתי אף אחד. באתי לפה כי הוא (המתלונן - ש.א.) חייב לי כסף, שיביא לי את הכדורי אסיבל שלי (ר' ת/2).

9. בחקירתו הנגדית אישר השוטר שסטפלו, כאמור גם בדו"ח ת/1, כי הנאשם היה פצוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 11), אך הוסיף וציין כי למרות שהנאשם ביקש להתפנות לבית החולים, הרי שבפועל הוא השתולל והתנגד לפינויו.

10. המתלונן הובא לעדות אך הלכה למעשה סירב להעיד. בתחילת עדותו הצהיר המתלונן כי אין לו מה להעיד ואף נמנע מלהשיב לאזהרת בית המשפט בדבר חובתו להעיד אמת (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 10 ואילך). בנסיבות אלה, ולאחר שהמתלונן עמד בסירובו ולא מסר בהמשך דבריו שום נתון מהותי, התיר בית המשפט את הגשת הודעתו במשטרה, כמו גם את דו"ח העימות שנערך בינו לבין הנאשם, במסגרת הוראות סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן - פקודת הראיות; ר' ת/3 ות/4).

11. בהקשר אחרון זה ראוי להעיר, כי המתלונן לא התכחש לעצם העובדה שמסר גרסה במשטרה ואף ערך עימות עם הנאשם. כך, למשל, ציין המתלונן "אני זוכר בדיוק מה אמרתי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 3), ובמקום אחר - במסגרת חקירתו הנגדית - פנה המתלונן לב"כ הנאשם ואמר: "תקראי טוב את העימות. ואחרי זה תביני מי עשה למי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 20).

12. הודעת המתלונן ת/3 נגבתה ביום האירוע (ביום 2.11.13 בשעה 17:59). מדובר בהודעה באזהרה, במסגרתה הוחשד המתלונן בהחזקת סמים מסוכנים מסוג קריסטל, שלא לצריכה עצמית, וכן בדקירת אדם אחר במריבה ובהכשלת שוטרים. בהודעתו - שאינה לחלוטין קוהרנטית - מסר המתלונן

עמוד 2

כלהלן:

...אני לא דקרתי אף אחד. הוא חתך את עצמו בגלל שכאב לי שס רוצה להזמין אמבולנס ואז יבואו שוטרים ויעצרו אותו ואז שמע את זה ואמר ככה וחתך את עצמו וזהו...

הזמנתי אותו לארוחת שבת, הכנסת אורחים והיא ידעה מזה. הוא נכנס להתקלח ונתתי לו תחתונים גרבים הכל. אני לא יודע מה קרה לו אני מכיר אותו מבית הסוהר הייתי עוזר לו וחשבתי שנשאר אותו בן אדם ביישן ונחמד. אני מודה לאלוהים שאני חי. קמתי עם תחתון. הוא דפק על הדלת ועל החלון חזק ורצה שאביא לו הדברים שלו התחתונים מסריחים וגרביים. אמרתי לס שתיתן לו מה שהוא רוצה. אל תגידי לו שאני פה ויצאתי מהחדר והוא מאחורה ראה אותי מהחלון של החדר של הבן של ס צעק, חשבתי שאני אספיק להגיע לדלת לשים לו הדברים שלו הבגדים מחוץ לדלת ואז הוא הכניס טוריה שאני לא אוכל לסגור הדלת, דחף הדלת, העיף אותי עם הדלת ולא יודע מה היה לו ביד, ורצה לתת לי בחזה והוא נתן לי עם הסכין או מספריים בראש ונהיה לי חתכים בראש, תפרים. ואז ס נכנסה להיסטריה וב נכנס להיסטריה, עד שהגעתי לחדר ונעלתי עצמי. אמרתי לס לא להזמין אמבולנס שלא יעצרו אותו מסכן. צעקתי לו מ תשב תירגע, תיקח שתיה מהמקרר, ואי(ך) הוא בכלל דיבר לא הבנתי (ר' ת/3, שורה 1 ואילך).

13. בהודעתו עומת המתלונן עם טענות הנאשם, שלפיהן הוא (המתלונן) לקח מהנאשם טלוויזיה ומחשב, אותם מכרו השניים בעבור סמים, אך הכחיש אותן:

ש. מה תגובתך שקניתם יחד סם בלוד

ת. אני לא הייתי איתו בלוד. אמר בוא לסיבוב. אני לא מכיר דרכים, אולי הוא קנה סמים. עצר פה במאה מקומות, ביקשתי שיחזיר אותי הביתה...

ש. מה תגובתך שלקחת ממנו טלוויזיה ומחשב

ת. לא לקחתי שום טלוויזיה ושום מחשב אולי הוא מכר אותם ואומר שזה אני...
(ר' ת/3 שורה 16 ואילך).

14. במסגרת העימות שנערך בין הנאשם לבין המתלונן הטיח הנאשם במתלונן את גרסתו, לפיה המתלונן הינו נוכל ורמאי שהוציא מהנאשם כספים בעורמה ואף נטל מארנקו כדורי סבוטקס (תחליפי סם). באשר לאירוע עצמו טען הנאשם כי אמנם התפתח מאבק גופני בין השניים, אך הוסיף כי מדובר בקטטה, וכדבריו:

התפתח מאבק ביני לבינו, מאבק של דחיפות וידיים, בלי (את)ים ובלוי טוריות ובלוי דוקרנים. הוא נפצע אני נפצעתי ובאה משטרה ואמבולנס ופינו את שנינו לבית החולים (ר' ת/4 שורה 36).

15. המתלונן מצידו הכחיש את הדברים וטען שהנאשם פצע אותו בראש עם מספריים או עם סכין וכי הוא, המתלונן, לא נאבק עם הנאשם. בסיום העימות סיכם המתלונן את דבריו כלהלן:

לא היה מאבק. אתה (הנאשם - ש.א.) פתחת לי את הראש. מראה (לו) את התפרים (ר' ת/4 שורה 122).

16. במסגרת חקירתו של המתלונן הוגשה גם התעודה הרפואית שנערכה לו בבית החולים, אליו פונה

לאחר האירוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 12; ת/5). על פי תעודה רפואית זו, בראשו של המתלונן נמצאו שני חתכים, אשר טופלו על ידי המתלונן בכך שזרע עליהם אבקת קפה.

17. מטעם המאשימה העידה גם גב' א. בתחילת עדותה היא סירבה להעיד ואמרה:

אני לא מתכוונת לומר שום דבר כאן, לא מתכוונת להעיד, לא מתכוונת לומר שום מילה נוספת ממה שכתוב באותו יום של התקרית שהיתה, אני יוצאת מהתמונה. אני לא מתכוונת להיות מעורבת. אחת הסיבות שהילד שלי (ב - ש.א.) לא הגיע לכאן הוא עבר סוג של טראומה, מאותו מקרה, לא מתכוונת להעיד, אני לא מכירה את הבן אדם, [הנאשם], אין לי שום עניין איתו. ובזה זה נגמר. לא מוכנה להעיד (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 18 ואילך).

18. בנסיבות אלה ביקשה ב"כ המאשימה להגיש את הודעתה של העדה במשטרה במסגרת הוראות סעיף 10א לפקודת הראיות (ההודעה הוגשה וסומנה ת/6). והנה, בשלב זה של הדיון פנה הנאשם בעצמו אל גב' א ואמר לה "תספרי את כל האמת" (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 24). בנסיבות אלה ולאחר חילופי דברים עם הנאשם החליטה אפוא העדה לספר את הסיפור כגרסתה, ומסרה:

ת. אני אספר מהתחלה מה היה ומפה תסיקו את המסקנות. אני לא מכירה את הנאשם מעולם לא ראיתי אותו. ראיתי אותו פעם אחת בגן השעשועים, הוא הוזמן לארוחת ערב, אני לא הייתי בבית. הוא הי(ה) אצלי בבית, אבל אני לא ראיתי אותו אצלי בבית, אחרי זה ראיתי אותו ואת ש בגן השעשועים. הם באו לגונן על הבן שלי בגלל שכביכול הרביצו לילד שלי, הם רצו לחפש את אלו שהרביצו לילד שלי, ממקום של לגונן עליו. ש מבחינתי לפי מה שהבנתי עשה טעות עם הנאשם, הוא עשה טעות איתו. הוא בא במיוחד מכפר סבא, הנאשם בא במיוחד כפ"ס כי אז שניהם צר(כ)ו סמים, ש הבטיח לו שתביא דברים אני אמכור לך פה ושם, היה לנאשם לפטופ של הבן שלו, וש אמר לו שהוא יעזור לו למכור אותו ונקנה יחד מה שנקנה. ש לקח את מה קנה. השאיר את הנאשם באיזה שהוא מקום, הוא אמר לו עוד מעט אני בא והוא לא בא. והוא לא בא. הוא לא יצא מהבית ש, ואז בשעה 4:30 הנאשם מהעצבים שהוא קיבל שהוא מכר את הפטופ והיו לו דברים אישיים שהוא מכר אותם כדי לצרוך את מה שהם צריכים לצרוך הוא דפק בדלת בעצבים, ואז היו הדקירות, אני ניסיתי לגונן, ובטעות קיבלתי את השריטה בשפה. זה היה בטעות כי באתי לגונן להפריד, והשפיץ בטעות נכנס בי, לא ייחסתי לזה חשיבות בכלל. הנאשם היה מאוד עצבני, אני יכולה לומר שהוא לא היה בפוקוס בכלל!!! מאוד פגוע, היה ממורמר, הוא כעס ברמות שחבל על הזמן. אחרי הדקירות ראש, ש נכנס למטבח ושפך לעצמו קפה בראש, נכנסנו לחדר, נעלנו את עצמנו, הבן שלי בשלב זה לקח את הנאשם לחדר שלו, הביא לו כוס מים, הרגיע אותו, ניסה לדבר איתו, עד שהגיעה משטרה ומד"א.

ש: אמרת שאתם כבר ישנתם.

ת: 4:30 לפנות בוקר...

ש: מה שמעת לפני שקמת מהמיטה.

ת: שמעתי את האת חפירה בדלת...

ש: ראית את חפירה ביד.

ת: אני זוכרת שהיתה את חפירה היא היתה ליד הבית שלי, אני גרה בקרקע.

ש: כאשר פתחת את הדלת וראית את הנאשם איפה היתה את חפירה.

ת: בתוך הבית שלי זרוק.

ש: איך זה הגיע לבית שלך?

ת: כנראה שתוך כדי שהוא דפק בדלת עם את ה(ח)פירה לא היתה לו שליטה. אני מאמינה שלא היתה לו שליטה, את חפירה נשאר בבית. על הרצפה.

ש: את מספרת שפתחת את הדלת והתחילו דקירות.

ת: ש בא הוא לא האמין שזה הוא, ש בא, ואז הוא תפס את ש אני הייתי באמצע, הוא דקר את ש בראש, עם סכין. אני חושבת סכין צהובה.

ש: הוא דקר אותו בראש, את זוכרת איפה, כמה פעמים.

ת: לא זוכרת.

ש: זוכרת מה קרה לו כתוצאה מהדקירה עם הסכין.

ת: היה הרבה דם, הרבה דם, שמתי לו חולצה על הראש. עד שמד"א הגיעו (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 3 ואילך. באשר לפציעה של גב' א ר' גם ת/8, תמונות 17-18).

19. בהמשך הדברים, ולאחר שהתובעת רעננה את זיכרונה, מסרה גב' א עוד:

ש: מרעננת זיכרוני. האם הנאשם עשה עוד משהו אחרי שש הלך למטבח לשים את הקפה על הראש.

ת: אומר לך במילה אחת. הסיפור שראיתי באותו יום מדובר על בן אדם שצרך סמים, מדובר על אדם שהיה וסליחה שאני אומרת מתנהג כמו פסיכופט. אני לא יכולה לשפוט אותו על מה שהיה. הוא עשה את זה שלא במודעות, כי ההתנהלות זו לא התנהלות של בן אדם בפוקוס. כך בן אדם לא התנהל, הוא לא היה רגוע. ש פגע בו בהתנהלות שהיתה ביניהם והנאשם לא ראה בעיניים! הוא חתך את עצמו כן, לקח סכין וחתך עצמו (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 23 ואילך).

20. גב' א ציינה גם כי נגרם נזק לרכוש בבית, בין השאר בכך שכד נפל מהשולחן נשבר (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 23 ואילך. ר' גם בת/8, תמונה מס' 7).

21. גב' א חזרה על עיקרי הדברים הנ"ל בחקירתה הנגדית, אם כי הפגינה חוסר סבלנות ואף השיבה, לשאלה מדוע לא אמרה דבר מסוים במשטרה, "כי לא הייתי בפוקוס. אני אמרתי הרבה דברים ואוכל לומר לך ש50% מהם לא נכונים. הייתי בטראומה, הילד שלי ראה את כל הגיהינום הזה, אני מאוד שמחה שהוא לא נמצא פה..." (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 31). גב' א אישרה

שהנאשם כעס על המתלונן שכן הלה לקח לו סמים (שם, שורה 23), וכן שאמנם היה מאבק בין השניים, בו המתלונן ניסה להתגונן (שם, עמ' 30 שורה 30). יחד עם זאת, גב' א טענה כי מעולם לא ראתה את המתלונן פוצע מאן דהוא (שם, שורה 13).

22. עוד העיד מטעם המאשימה מר ל ס ט, שכן של גב' א. מר ס ט העיד, לאחר שרוענן זכרונו, כי במועד האירוע שמע צעקות, בקול של גבר, לרבות "אני אדקור" (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 24 ואילך). עם זאת, גרסתו של מר ס ט, הן בחקירה ראשית והן בחקירה נגדית, היתה כללית מאוד ובלתי ממוקדת, במובן זה שהוא לא זיהה את זהות הצועקים ואף לא את הבית ממנו באו הצעקות.

23. בנוסף, כאמור, מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה מספר מוצגים ובהם התמונות מזירת האירוע (ת/8) והודעת הנאשם (ת/7).

פרשת ההגנה:

ג.

24. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם עצמו וכן הוגשו מספר מוצגים. גרסת הנאשם בעדותו לפניו - כמו גם בהודעתו במשטרה (ת/7) - התאפיינה במלל רב ולא ממוקד. יחד עם זאת, גרסתו הבסיסית היתה שהמתלונן הזמין אותו לביתה של גב' א, בתואנות ובאמתלות שווא, ולאחר מכן גנב ממנו כדורים של תחליפי סם והונה אותו. בנוסף, הנאשם לקח את המתלונן לחבר (של המתלונן) המתגורר במקום אחר והשאיר את הנאשם שם, הגם שדובר באדם בעייתי והנאשם לא רצה להישאר שם. הנאשם - שחש מרומה ופגוע - שב אפוא לביתה של גב' א, במועד המצוין בכתב האישום, אזי התפתח האירוע נשוא כתב האישום.

25. באשר לאירוע נשוא כתב האישום סיפר הנאשם:

...דפקתי בדלת ואני מסתכל דרך הח(לון) במקום שירוץ לדלת הכניסה הוא רץ לחדר של ב, אני רצתי לדלת של ב כי פחדתי שיביא סכין, כי היו שם 4 סכינים, פתאום נהיה חושך ואני ראיתי אותו והוא ראה אותי, והוא אמר מה אתה עושה פה, הוא אמר גם עכשיו(ו) ובאתי, תבוא מהדלת הוא יפתח את הדלת, צמוד לדלת יש את חפירה נשען על הקיר... אני כשבאתי מהחדר הזה נתקלתי בטוריה וכמעט נפלתי, הוא בינתיים פתח לי את הדלת ונכנסתי לבית ואמרתי לו למה אתה עושה לי את זה, אני אומר לו מה אתה לא מתבייש, הוא אומר עכשיו באת, אמרתי לו אל תשקר, אמר לי... מה אתה רוצה, אמרתי לו אני עייף באתי לישון אבל אם לא אני אקח את הדברים שלי ואלך, יש את השקית שלי, הוא אומר לי אין לך פה כלום, תסתכל מפה, וראיתי שאין לי עם מי לדבר פניתי לס, ואמרתי הוא אמר לי לבוא מכפר סבא והוא השאיר אותי אצל י, אמרתי לה תדברי איתו והיא ישבה ושתקה כמו איזה עב"ם... בשלב שהאשמתני אותו שהוא גונב לי את הסבוטקס, בשלב הזה הוא גם אמר אני שוטר, אם אתה לא שוטר אז תעשן קריסטל, אני הרבה זמן לא לוקח קריסטל, אני לוקח רק סבוטקס, אני כבר משנת 2008 לוקח סבוטקס, אני נגמל של מלכישוע, אבל לא נוגע בקריסטל ולא בסמי רחוב. באיזה שלב ראיתי שהוא לא מדבר והיא לא מדברת, עכשיו בגלל שפניתי אליה, הוא נכנס לחדר ויוצא עם סכין ואומר לי תחכה לי למעלה בגינה, אמרתי לו ש תוריד את הסכין על מה אתה מדבר הוא אומר לי אל תדבר איתי בכלל, והתנהל מאבק, ואז תפסתי לו את היד עם הסכין וס תפסה לו את היד

עם הסכין וממש איזה דקה אנו נאבקים כדי לנסות להוציא א(ת) הסכין מהיד, אני זוכר שראיתי את ב, הבן שלה, יוצא מהחדר ומבוהל, ואני פחדתי שלא יפתיע אותו גם כי אני לא מכיר אותו, והעיניים היו על הסכין שלא ידקור אותי וגם ראיתי את ב שלא יבוא לתקוף אותו, אמרתי לעצמי הוא לא מסוגל לדבר כזה, ותוך כדי מאבק נפלנו שם על דברים, פתאום עפה לו הסכין מהיד, הוא במומנט הזה... אני תשמע גם החבלה הזאת שיש לו אני לא זוכר כל כך ממה קרתה, אבל קרתה מהמאבק הזה, זה לא קרה מהסכין אני בטוח, זה קרה תוך כדי מאבק של דקה שהחזקנו שנינו את הסכין, פעם הלכנו לפה ופעם לפה ופעם נפלנו על הצד הזה והיה מומנט אחד שהסכין עפה לרחוק, לאיזה 5 מטר והוא הלך למטבח, לקח קפה שם על הראש ראה שיורד לו דם, ואמר לס אני הולך לחדר לעשן וננעל בחדר, וס הרגיעה אותי ונכנסה איתו לחדר לעשן, הגיע אמבולנס, וזהו זה פחות או יותר מה שהיה. הוא כנראה שאני בא רוצה את הסמים או רוצה לא יודע מה הוא חשב, הוא בכלל היה לו פרנויה מהקריסטל, אי אפשר היה לתקשר איתו, היא אומרת שאני הייתי מסוכן. אני יודע שהגיע מד"א אני קיבלתי, השוטר חשב שאני רוצה לתאם את הגרסאות עם ס, ואני בכלל ביקשתי ממנה את השקית עם הארנק והבושם והבגדים כי ידעתי שאני נעצר, השוטר דחף אותי, ביקשתי גם מב בקבוק מים ותוך כדי הדחיפה נפלתי על המדרגות וקיבלתי זעזוע מוח קיבלתי מכה בראש. אני זוכר שהשוטר שהעיד פה אמר להם תזריקו לו תזריקו לו. אני לא יודע מה להזריק אותי, אני אמרתי שאני גמול, אני רק לוקח סבוטקס, וזהו מה שאני זוכר וזה מה שקרה... לא הי(ת)ה לי שום כוונה לעשות פשע, להיפך היה לי כוונה לבוא להעביר שבת עם חבר... ופתאום אני מתעורר עם סיפור כזה מפלצתי שתפסתי סכין ודקרתי אותו בראש... אני גם חשוב לי להגיד שלא היה לי כוונה להיפך מי שהיה לו כוונה לעשות מלכודת ולקרוא לי כיפה אדומה, זה הוא והיא גם היתה לה יד בסיפור הזה, וזה שהיא אומרת שהיא לא משתמשת היא משתמשת אבל זו בעיה שלה... (ר' בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 17 ואילך. ההדגשה הוספה).

26. כשנשאל הנאשם, בחקירתו הנגדית, מדוע לא סיפר בהודעתו במשטרה על העימות הפיזי שהיה (לדבריו כיום) בינו לבין המתלונן, הוא השיב כי לא רצה להיות "עד תביעה" נגד המתלונן (ר' בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 19 ואילך), אך לאחר מכן, כשהמתלונן אמר את הדברים בעימות, העלה הנאשם את הדברים (שם, עמ' 41 שורה 13 ואילך).

27. כאמור, מטעם הנאשם הוגשו גם מספר מוצגים. גיליון הרשעותיו הקודמות של המתלונן הוגש וסומן נ/1. מגיליון זה עולה כי למתלונן מספר הרשעות קודמות, במגוון רב של עבירות, לרבות עבירות אלימות. בין השאר הורשע המתלונן בת.פ. (רחובות) 11-09-36634, בשנת 2011, בעבירות של פציעה באמצעות סכין ובאיומים. בהקשר זה הגישה ב"כ הנאשם גם את כתב האישום שהוגש נגד המתלונן (נ/2), אשר על פי עובדותיו המתלונן פצע את המתלונן דשם בכך שדקר אותו פעמיים באמצעות סכין בירך רגלו ובישבנו.

28. עוד הגישה ב"כ הנאשם את התעודה הרפואית שנערכה לנאשם (ראה נ/3), לאחר שהופנה לבית החולים. כעולה מהתעודה הרפואית, הנאשם הופנה לבדיקה פסיכיאטרית "לאחר שנעצר באירוע קטטה, השוטרים מדווחים על אירוע דקירה, נפצע ביד, זקוק לטיפול רפואי. השתולל מאוד, באי שקט ניכר... בבדיקתו: אזוק למיטה. מדבר בשטף רב אך ניתן למקדו ומשיב על שאלות... שולל שתיית אלכוהול, מכור נקי לסמים מקבל תחליף סם (סבוטקס)...". בסיכום התעודה נרשם

כי מדובר במכור נקי שיש לדאוג לתת לו בבית המעצר את תרופותיו, כולל סבוטקס.

דין והכרעה:

ד.

29. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו לפניי והתרשמתי מעדויותיהם, וכן עיינתי בחומר הראיות שהוגש לפניי, אני מקבל באופן חלקי את גרסת עדי המאשימה ומעדיף אותה על פני גרסת הנאשם, כפי שיובהר ויפורט להלן. ייאמר מיד, כי מעבר למלל הרב והלא רלוואנטי של הנאשם, הלכה למעשה המחלוקת העובדתית בין הצדדים הינה מצומצמת למדי. הגם שהנאשם הרחיב מאוד בעניין הרקע שקדם לבואו לביתה של גב' א במועד המצוין בכתב האישום, הוא לא הכחיש כי אמנם הגיע למקום, כי כעס על המתלונן וכי בין השניים התפתח מאבק גופני-פיזי. עוד הודה הנאשם כי בסופו של דבר וכתוצאה מהמאבק האמור נפצע המתלונן בראשו וירד לו דם, הגם שטען כי לא ברור לו (לנאשם) כיצד קרה הדבר.
30. באשר לראיות התביעה, הודעתו של המתלונן (ת/3) הוגשה במסגרת הוראות סעיף 10א לפקודת הראיות ופשיטא כי יש להעדיפה על פני גרסת המתלונן בבית המשפט, אשר אף אינה עולה בקנה אחד עם העובדות בהן הודה הנאשם עצמו. להבדיל, הודעתה של גב' א אמנם הוגשה כדין במסגרת הוראות סעיף 10א לפקודת הראיות, אך כאמור לאחר מכן שינתה העדה את טעמה והחליטה להעיד, ובנסיבות אלה אין מקום להתייחס להודעתה במשטרה (ב"כ המאשימה, בהגיונותה, אף לא ביקשה לעשות כן). כמעט למותר לציין, כי בעדותה של גב' א יש למצער דבר מה לחיזוקה של הודעת החוץ של המתלונן, ולמעשה הרבה למעלה מכך.
31. בהתבסס על ראיות אלה, כמו גם הממצאים בזירת האירוע (ר' התמונות ת/8, דו"ח הפעולה של השוטר שסטפולוב ת/1 והתעודה הרפואית שנערכה למתלונן ת/5), ניתן אפוא לקבוע את מהלך הדברים כלהלן: הנאשם הוזמן על ידי המתלונן "לעשות שבת" בביתה של גב' א. בין הנאשם לבין המתלונן נרקמה שותפות כלשהי לצריכת סמים, כאשר, ככל הנראה, המתלונן הונה את הנאשם בהקשר זה בסוגיית מימון רכישת הסמים וגם נטל ממנו, ללא הסכמתו, כדורי סבוטקס. בנוסף, המתלונן הלך עם הנאשם לביתו של חבר (של המתלונן) והשאיר את הנאשם שם, אף שקודם לכן הזמין אותו לביתה של גב' א, כאשר הנאשם לא רצה להישאר אצל אותו החבר.
32. לפיכך הנאשם, שחש מרומה ופגוע, שב בהמשך הדברים, במועד המצוין בכתב האישום, לביתה של גב' א. הנאשם דפק בחוזקה בדלת הבית, בעודו מצויד באת חפירה ובמכשיר חד. לאחר שהמתלונן פתח את הדלת פרץ ויכוח בין השניים שבמהלכו תקף הנאשם את המתלונן. המתלונן התגונן ובסופו של דבר נפצע בראשו, בשני חתכים, על ידי הנאשם. גם גב' א נפצעה בשפתה, כשניסתה להפריד בין הניצים. בנוסף, במהלך האירוע נגרם נזק לרכוש שהיה בבית.
33. מדובר אפוא באירוע המגבש את יסודותיהן של העבירות בהן הואשם הנאשם בכתב האישום, כפי שצוינו ברישא להכרעת דין זו. יחד עם זאת, ברי כי האירוע הינו חמור-פחות מכפי שהוא מצטייר מכתב האישום. מעבר לרקע העובדתי של האירוע - אשר נעוץ בכך שהמתלונן נטל מהנאשם ללא רשות תחליפי סם ואולי גם סמים שהשניים רכשו על חשבון הנאשם - האירוע עצמו, הגם שהחל בתקיפת המתלונן על ידי הנאשם, המשיך במאבק שהתפתח בין השניים.
34. מתוך הראיות ברור כי עובר לאירוע הגיע הנאשם מיוזמתו לבית ותקף את המתלונן. לפיכך

הנאשם אחראי לכך שהמתלונן וגב' א נפצעו מהמכשיר החד שהיה בידי, גם אם הדבר היה אגב התגוננות אקטיבית מצדו של המתלונן. בנוסף, בהקשר זה גם אין לקבל את גרסתו המיתממת של הנאשם לפיה, כביכול, הוא אינו יודע כיצד נפצע המתלונן. יחד עם זאת, חומרתו הכוללת של האירוע הינה, כאמור, פחותה מהעולה מכתב האישום שכן מדובר בפציעות שנגרמו אגב מאבק בין שני צדדים.

ה. סוף דבר:

35. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את הנאשם בעבירות בהן הואשם בכתב האישום, כאמור בפסקה 1 דלעיל.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ד, 02 יולי 2014, במעמד הצדדים